

מגחזי שאולי לא ישכו ביחד אלא בריחוק ארבע אמות זה מזה, וחזר החכם הראשון הי"ו (שם דף קמ"ה ואילך) והעמיד דבריו, עיין בדבריהם בארוכה בזה, ולא ראו למה שהבאתי בזה בס"ד.

דמגחזי אין ללמוד כי אולי בנו לא חשיב "אחר", ועיין משנה למלך הלכות ביאת מקדש (פ"ג ה"ב), ועוד שם בקובץ הנ"ל (גליין פ"ד דף קמ"ג אות י"ד) בא חכם שני הי"ו וחקרו והאריך לשאת ולתת בדברי הנ"ל, והוא כתב שאין ראייה

מסכת תרומות

פרשת מצורע

מסכת תרומות

בענין המדבר לשון הרע ראוי להשליכו לכלבים

מסכת תרומות

ורבותינו בעלי התוספות ז"ל בקובץ "דעת זקנים" ויקרא שם כתבו: "זאת תהיה תורת המצורע ומכאן סמכו רז"ל לומר דעל לשון הרע נגעים באים, המצורע קרי ביה המוציא שם רע. וגם מצינו ארבעה שנטרדו מן העולם על ידי לשונם בלעם דואג ואחיתופל וגחזי וכו', וגם אלו אין להם חלק לעולם הבא וגם כתיב אל תתן את פיך לחטיא את בשרך במאי בצרעת".

ובבבלי מסכת ערכין (ט"ו ב'): "אמר רבי יוסי בן זימרא כל המספר לשון הרע נגעים באים עליו, שנאמר מלשני בסתר רעהו אותו אצמית וכתיב התם לצמיתות, ומתרגמינן לחלוטין, ותנן אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה", ועוד שם (ט"ז א') אמרו: "אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן על שבעה דברים נגעים באין על לשון הרע וכו' על לשון הרע דכתיב מלשני בסתר רעהו אותו אצמית", ועיין מהרש"א ז"ל.

ובמסכת מכות (כ"ג א'): "אמר רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשון הרע, וכל המעיד עדות שקר, ראוי להשליכו לכלבים, דכתיב לכלב תשליכון אותו וסמך ליה, לא תשא שמע שוא וגו', קרי ביה נמי לא תשיא".

ויקרא (י"ד ב'): "זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן, ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע".

ואמרו רז"ל במדרש תנחומא (פרשת מצורע ס"א): "אמר רבי פדת ברית כרותה להקב"ה בעולם כל מי שמספר לשון הרע ילקה בצרעת, מנין ממה שקראו בענין וזאת תורת המצורע אל תקרי המצורע אלא המוציא שם רע, ואין הנגעים באים על האדם אלא על לשון הרע שמוציא מפיו ורוח הקדש צווחת ואומרת לו אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וכו', ועוד עיין שם (סימן ב' ואילך) שהאריכו רז"ל בזה.

וכתב רבינו בחיי ז"ל בביאורו לתורה שם: "זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן, ודרשו רבותינו ז"ל חכמי האמת אין הנגעים באין אלא על לשון הרע, שנאמר אל תתן את פיך לחטיא את בשרך, כלומר אל תתן רשות להוציא דבר מפוך לחטיא את בשרך, להלקות את גופך, ולא תאמר לפני המלאך הממונה עליך בשגגה הוצאתי הדבור מפיו, שכל דבור ודבור שיוצא מפוך בספר נכתבין, בין טוב ובין רע בין שוגג בין מזיד, למה יקצוף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך, אלו הידים והגוף שלוקין בנגעים.